

i Almindelighed. Det kan aldrig falde mig ind, hvor et Forhold ved Lov skal ordnes, at tage Hensyn til den yderligere Personlighed, der har denne eller hiin Stilling; det maa være Rigsdagens Sag at betragte Sagen i dens Almindelighed uden noget personligt Hensyn.

Drejer: Jeg skal gjerne indrømme, at jeg mulig har opfattet den ærede sidste Talers Uttringer feilagtigt. Det lød for mig, som om han nævnte den nyværende Bestyrelse i en saadan Forbindelse, at jeg ikke i Diebliffet kunde opfatte det anderledes, end at deri laa en Hensyntagen til Personligheder; men, har jeg hørt feil, falder naturligviis al Anledning til de Uttringer, jeg i saa Henseende brugte, og dermed selve disse Uttringers Betydning bort.

Madvig: Jeg skal med Hensyn til de Uttringer, som nylig hørtes fra den 1ste Landssthingsmand for 3die Kreds (Drejer), blot henlede Opmærksomheden paa, at efter Lovforslaget skal baade Directeuren for Skolevæsenet og Inspecteuren i det enkelte District ikke blot høres mundtligt eller skriftligt over Sagen, men han skal være tilstede som Medlem der, hvilket er noget ganske Andet end at blive hørt. Han skal ovenikjøbet være Forretningsfører, saa at Sagerne blive ham saa fuldstændigt bekendte, som paa nogen Maade skee kan, og der kan ikke tages Beslutninger, ved hvilke han ikke fik Leilighed til at gjøre alt Det gjældende, som han kunde ønske. Naar der er blevet talt om, at Directionens og maaskee ogsaa Commissionernes andre Medlemmer vare ganske i Almindelighed Mænd, som ifølge deres Embedsstilling paa mange

Maader vare optagne af andre Forretninger, saaledes at det dog virkelig var Directeuren og Inspecteurerne, der vilde faae Arbejdet i Directionen og Commissionerne, saa er det for mig en stærk Grund til at holde paa den Ordning, som er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg holder ikke af Directioner eller Commissioner, hvor der virkelig er een Mand, der gjør Arbejdet, men hvor man dog ikke kan holde sig til denne ene Mand, da denne let kan befrie sig for det Ansvar, der dog stundom falder paa ham, idet den almindelige Forudsætning, at han gjør Alt, ikke holder stik, men de Andre af og til blande sig ind deri. Jeg troer derfor, at, naar der just træffer sammen en saadan Virksomhed af nogle Mænd, der ikke stadt og i Detaillen kunne gaae ind i den Administrationsgreen, hvorom der handles, og en Virksomhed af andre Mænd eller en enkelt Mand, der lever ganske derfor, saa skulde man ikke sætte disse Mænd af forskellig Stilling til Sagen paa samme Trin, men man skulde helst stille dem ligeoverfor hinanden, saa at den, der er inde i Detaillen og betragter Sagen fra den særlige, det er fra Skolevæsenets Side, faaer en anden Stilling end de, der kun betragte Sagen i dens Forhold til det almindelige Stats- eller Communalformaal. Dette opnaaes, naar den ene Mand er væsentligt andragende, de andre derimod besluttende. Man vil sige, at det er besynderligt, at de skulle tage Beslutninger, der have den mindste Sagkundskab. Jeg troer, at det er nu i mange Tilfælde det, der skeer og maa skee, at de, der ikke ere de specielt Sagkyndige, tage Beslutninger efter Paavirkning af den selvfølgelig fremtrædende specielle Sagkundskab.